

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997 Julkaistu Helsingissä 18 päivänä joulukuuta 1997 N:o 1144—1147

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1144	Valtioneuvoston päätös eräistä maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1998 maksettavista siirtymäkauden tuista	4055
1145	Valtioneuvoston päätös maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1998 maksettavasta pohjoisesta tuesta	4066
1146	Valtioneuvoston päätös kasvinviljelyn kansallisesta tuesta vuodelta 1998	4076
1147	Valtioneuvoston päätös eräiden maaseudun kehittämishankkeiden avustamisesta Euroopan aluekehitysrahaston tuella	4083

N:o 1144

Valtioneuvoston päätös

eräistä maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1998 maksettavista siirtymäkauden tuista

Annettu Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1997

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 30 päivänä marraskuuta 1994 annetun lain (1059/1994) 3 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1343/1996:

1 luku

2 §

Yleiset määräykset

Määritelmät

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 5 §:ssä tarkoitettuna siirtymäkauden tukena maksetaan maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1998 maidon tuotantotukea, viljelyalaan perustuvaa hehtaari- ja nuorten viljelijöiden tukea, kotieläintukia, kasvihuonetuotannon tukea ja puutarhatuotteiden varastointitukea sekä satovuodelta 1998/99 kasvinviljelyn tuotantotukea siten kuin tässä päätöksessä määrätään. Tuet maksetaan näihin tarkoituksiin valtion talousarviossa osoitettujen määrärahojen rajoissa.

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

1) *puolisoilla* aviopuolisoita ja avioliitonomaisissa olosuhteissa eläviä, tuloverolain (1535/1992) 7 §:n 3 momentissa tarkoitettuja henkilöitä; sekä

2) *nuorella viljelijällä* tuottajaa, joka ei ole täyttänyt 40 vuotta ennen vuoden 1998 alkua.

3 §

Tuen saajat

Tukea voidaan maksaa:

- 1) yksityiselle viljelijälle;
- 2) usealle viljelijälle yhteisesti; sekä
- 3) sellaiselle luonnollisten henkilöiden

muodostamalle avoimelle yhtiölle, kommandiittiyhtiölle, osuuskunnalle tai osakeyhtiölle, jonka pääasiallisena tarkoituksena on maa- tai puutarhatalouden harjoittaminen.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa sanotusta poiketen voidaan 9 §:ssä tarkoitettua tukea avomaan puutarhatuotannon osalta sekä 11 ja 15 §:ssä tarkoitettuja tukia maksaa myös sellaiselle yhteisölle, jonka osakkaina tai jäseninä on muita kuin luonnollisia henkilöitä, tai säätiölle.

Tukea voidaan maksaa myös maa- tai puutarhataloutta harjoittavalle maatalous- tai puutarhaoppilaitokselle tai tutkimuslaitokselle sekä keinosiemennystoimintaa harjoittavalle yhteisölle. Jos maa- ja metsätalousministeriö erityisistä syistä myöntää siihen luvan, tukea voidaan maksaa myös muulle yhteisölle. Maa- ja metsätalousministeriö voi myöntää luvan tuen maksamiseen vain tuotannolle, jota tuen hakija on harjoittanut ennen vuotta 1995. Luvan myöntämisen edellytyksenä on, että tuotantoon liittyvät ympäristökysymykset on järjestetty maa- ja metsätalousministeriön hyväksymällä tavalla.

4 §

Tuen saamisen edellytykset

Tukea voidaan maksaa tuen saajalle, joka asuu vakinaisesti Suomessa. Suomessa asuvaksi katsotaan myös yhteisö ja säätiö, jonka kotipaikka on Suomessa.

Peltoalaan perustuvien tukien, eläinten lukumäärään ja eläinyksikköihin perustuvien tukien maksamisen edellytyksenä on, että tuen saaja hallitsee maa- ja metsätalousministeriön erikseen määräämänä viimeisenä tukien hakupäivänä omistajana, vuoramiehenä taikka porotilalain (590/1969) mukaiseen hallintasopimukseen, testamenttiin tai muuhun saantokirjaan perustuvan käyttöoikeuden nojalla maa- tai puutarhatalouden harjoittamiseen vuonna 1998 käytettävää peltoa. Kasvihuonetuotannon tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuen saaja edellä mainitulla tavalla hallitsee toukokuun 15 päivänä 1998 maa- tai puutarhatalouden harjoittamiseen vuonna 1998 käytettävää kasvihuonetta. Viljelyssä olevaa peltoa on oltava vähintään kolme hehtaaria. Viljelyssä olevaksi pelloksi katsotaan myös EU:n peltokasvien tukijärjestelmän mukaisesti kesannoitu pelto. Avo-

maan puutarhatuotannon tukea voidaan kuitenkin maksaa, jos näiden kasvien osalta viljelyssä oleva peltoala on vähintään puoli hehtaaria. Tukikelpoisen kasvulohkon vähimmäispinta-ala on yksi aari.

Tuen maksamisen edellytyksenä 3 §:n 1 momentissa tarkoitetuille tuen saajille on, että viljelijä on 31 päivänä joulukuuta 1997 alle 65-vuotias tai, että hänen puolisonsa on tuolloin alle 65-vuotias. Edellä 3 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa edellytyksenä on, ettei kukaan viljelijöistä, osakkaista, yhtiömiehistä tai jäsenistä ole täyttänyt 65 vuotta ennen vuoden 1998 alkua, tai että vähintään yksi heistä asuu tilalla tai sen hoidon kannalta sopivalla etäisyydellä siitä ja täyttää ikää koskevan edellytyksen.

Tuen maksamisen edellytyksenä 3 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuille tuen saajille on, että viljelijät, avoimen yhtiön yhtiömiehet, kommandiittiyhtiön vastuunalaiset yhtiömiehet tai osuuskunnan jäsenet itse työhön osallistuen harjoittavat maa- tai puutarhataloutta ja että osakeyhtiön osalta yli puolet sen äänivallasta on suoraan tai omistamiensa yhtiöiden kautta sellaisten henkilöiden omistuksessa, jotka itse työhön osallistuen harjoittavat maa- tai puutarhataloutta. Nuorten viljelijöiden tukea voidaan näissä tapauksissa maksaa vain, jos kaikki viljelijät, yhtiömiehet, jäsenet tai osakkaat täyttävät 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettua ikää koskevan edellytyksen.

Jos tilalla on tapahtunut hakuvuoden aikana sukupolvenvaihdos tai muu koko tilan hallintaoikeuden muutos, eläinkohtaiset tuet sekä eläinyksikköä kohti maksettavat tuet maksetaan tilalle maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määräämin perustein.

5 §

Aluejako

Tuki maksetaan samansuuruisena koko maassa, jollei asianomaisen tukimuodon kohdalla mainitusta aluejaosta muuta johdu. Maa- ja metsätalousministeriö määrittelee kuntien ne osat, jotka katsotaan saaristoksi. Noudatettavat aluejaot ovat liitteen 1 mukaiset.

2 luku

Maidon ja kasvinviljelyn tuotantotuki

6 §

Maidon tuotantotuen määrä

Tuotantotukea maksetaan tuottajalta markkinointiin ostetusta tai kuluttajille suoraan myydyistä maidosta vuodelta 1998 seuraavasti:

Alue	mk/kg
Ulkosaaristo, alueet A ja B	0,52
Ahvenanmaa, lukuun ottamatta ulkosaaristoa	0,48
Alueet A ja B, lukuun ottamatta Ahvenanmaata ja ulkosaaristoa	0,38
Ulkosaaristo, C-alue	0,27
C-alue, lukuun ottamatta ulkosaaristoa..	0,17

Huhtikuun 1 päivän ja seuraavan vuoden maaliskuun 31 päivän välisenä aikana, mainitut päivät mukaanlukien, tuotantotukea voidaan maksaa tuottajalle koko tuotetusta maitomäärästä, ei kuitenkaan siltä osin kuin maidosta on maksettu neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3950/92 tarkoitettua lisämaksua.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset maidon laatuvaatimuksista ja siitä, milloin maito katsotaan ostetuksi markkinointiin, suoramyynnin yhteydessä maksettavasta tuesta sekä tuen muuttamisesta litraa kohti maksettavaksi tueksi.

7 §

Kasvinviljelyn tuotantotuen määrä

Kasvinviljelyn tuotantotukea maksetaan tuottajalta markkinointiin satovuodelta 1998/99 ostetuista tuotteista seuraavasti:

Tuote	mk/kg
sokerijuurikas	0,019
tärkkelysperuna	0,01
mallasohra	0,09
vehnä	0,13
ruis	0,13

Sokerijuurikkaan ja tärkkelysperunan tukea voidaan maksaa enintään Euroopan yhteisöjen komission Suomelle myöntämien tuotantokiintiöiden määrien mukaisesti.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tuotteiden laatuvaatimuksista ja siitä, milloin tuote katsotaan ostetuksi markkinointiin, sekä suoramyynnin yhteydessä maksettavasta tuesta.

3 luku

Viljelyalaan perustuvat tuet

8 §

Tuen perusteena oleva peltoala

Hehtaari- ja nuorten viljelijöiden tuen perusteena on tuottajan hallinnassa maa- ja metsätalousministeriön erikseen määräämänä viimeisenä tukien hakupäivänä oleva peltoala, jota käytetään pelto- ja puutarhakasvien viljelyyn kasvukauden 1998 aikana. Tukea ei makseta sellaisen pellon osalta, jota koskee luopumiseläkelain (16/1974) 6 §:n 2 momentin 3 kohdassa tai maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain (1330/1992) 9 §:ssä taikka maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain (1293/1994) 12 §:ssä tarkoitettu sitoumus tai josta on voimassa maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain (1261/1989) tai vastaavan aikaisemman lainsäädännön mukainen sopimus peltokasvien viljelystä luopumisesta taikka jolta maksetaan omenapuiden raivauspalkkiota.

Tukea voidaan maksaa vain tuotantoalasta, jota viljellään vähintään paikkakunnalla tavanomaisen viljelytavan mukaisesti. Maa- ja metsätalousministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä hyväksyttävästä viljelytavasta.

9 §

Hehtaarituki

Hehtaaritukea maksetaan vuoden 1998 kasvukauden ajan jäljempänä tarkoitettuun tuotantoon käytetystä pellosta enintään seuraavasti:

	mk/ha
ihmisravinnoksi käytettävät herneet	310
EU:n peltokasvien tukeen oikeuttavat kasvit lukuun ottamatta ihmisravinnoksi käytettävää hernettä ja kesantoa	80

Avomaan puutarhatuotteiden tuen enimmäismäärät ovat seuraavat:

Tuote	mk/ha
sipuli, alue A	4 645
sipuli, alue B	4 390
sipuli, alue C	4 070
muut vihannekset, alue A	2 110
muut vihannekset, alue B	1 855
muut vihannekset, alue C	1 535
marjat, alue A	1 180
marjat, alueet B ja C	790
omenat	1 180

Tuen maksaminen edellyttää, että edellä 1 momentissa tarkoitettujen kasvien viljelyala on yhteensä vähintään 3 hehtaaria. Edellä 2 momentissa tarkoitettujen avomaan puutarhatuotteiden tuen maksaminen edellyttää, että avomaan puutarhatuotannon ala on yhteensä vähintään 0,5 hehtaaria. Niiden kasvien osalta, joiden markkinointi edellyttää kuulumista kasvinsuojelurekisteriin tai kasvisten laadunvalvontarekisteriin, tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuottaja kuuluu rekisteriin.

Avomaan puutarhatuottajille tukea maksetaan siten, että tuen kokonaismäärä on juurestuotannolle enintään 6,4 miljoonaa markkaa, sipulin tuotannolle enintään 3,7 miljoonaa markkaa, muulle avomaan vihannestuotannolle enintään 8,3 miljoonaa markkaa, marjantuotannolle enintään 4,8 miljoonaa markkaa ja omenantuotannolle enintään 0,5 miljoonaa markkaa.

Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tukimäärä ylittää edellä olevan enimmäismarkkamäärän, maa- ja metsätalousministeriö päättää tuen alentamisesta tuoteryhmittäin.

10 §

Nuorten viljelijöiden tuki

Nuorille viljelijöille maksetaan alueilla A ja B viljelyssä olevalta peltoalalta 100 markkaa hehtaarilta. Tuen maksaminen edellyttää, että viljelyssä oleva peltoala on vähintään 3 hehtaaria. Viljelyssä olevaksi pelloksi katsotaan myös EU:n tukijärjestelmän mukaisesti kesannoitu pelto.

11 §

Kasvihuonetuotannon tuki

Kasvihuonetuotannon tukea maksetaan tomaatin, kurkun, salaatin, tillin, persiljan,

leikkokukkien, leikkovihreän, ryhmäkasvien ja sisätiloihin tarkoitettujen ruukuissa viljeltyjen koristekasvien tuotantoalan sekä avomaankurkun, kiinankaalin ja paprikan tuotantoalan perusteella enintään seuraavasti (mk/m²):

Kasvihuoneet	Alueet	Alue
	A ja B	C
- viljelykausi 7 kk tai yli	63	41
- viljelykausi vähintään 2, mutta alle 7 kk	32	21

Avomaankurkun, kiinankaalin, paprikan ja rapealehtisen keräsalaatin tuotantoalalta tuki maksetaan vain alle 7 kuukauden viljelykauden tukena. Alle 2 kuukauden viljelykautelta tuki maksetaan 9 §:n mukaisesti.

Koristekasvien osalta tukea maksetaan maa- ja metsätalousministeriön asettaman tuottajakohtaisen kiintiön puitteissa. Kasvihuonetuotannon tukea ei makseta ulos istutettaviksi tarkoitetuille koristepuiden ja -pensaiden, hedelmä- ja marjakasvien taimille eikä perennoille tai muulle taimituotannolle. Tukea ei makseta siltä osin kuin tuottajalle maksetaan kasvihuonetuotannon lopettamistukea.

Niiden kasvien osalta, joiden markkinointi edellyttää kuulumista kasvinsuojelurekisteriin tai kasvisten laadunvalvontarekisteriin, tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuottaja kuuluu rekisteriin.

Tuen maksaminen edellyttää, että kasvihuoneet ovat lämmitettyjä ja että niiden ala on vähintään 300 neliometriä. Tukea voidaan maksaa vain tuotantoalasta, jota on viljelty vähintään paikkakunnalla tavanomaisen viljelytavan mukaisesti. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tukeen oikeuttavien kasvihuoneiden teknisistä edellytyksistä sekä tuen määräytymisajankohdista.

Tuen kokonaismäärä on vuonna 1998 enintään 182 miljoonaa markkaa.

Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää edellä olevan enimmäismarkkamäärän, maa- ja metsätalousministeriö päättää tuen alentamisesta.

Jos edellä tässä pykälässä tarkoitettu viljelykausi ei täyty kasvitaudin, tulipalon tai muun vastaavan viljelijästä riippumattoman syyn takia, voi tuen myöntävä viranomainen päättää, että tuki maksetaan hakijalle täysimääräisenä.

4 luku

Kotieläintuet

12 §

Eläinkohtaiset tuet

Eläinkohtaista tukea maksetaan tuottajan hallinnassa laskentapäivinä olleiden eläinten lukumäärien perusteella. Maa- ja metsätalousministeriö päättää eläinten laskenta-ajankohdista. Jos eläinten lukumäärä laskenta-ajankohtana on tilapäisesti alentunut tulipalon, eläintaudin tai muun vastaavan tuottajasta riippumattoman syyn takia, voidaan tukea laskettaessa käyttää maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määrittämin perustein laskenta-ajankohtana vakiintunutta eläinmäärää, edellyttäen, että tuotanto on jatkuvaa.

Munivien kanojen osalta enintään neljän kuukauden munintatauko ei vähennä tukea.

Tukea maksetaan eläintä kohti enintään seuraavasti:

	Alueet A ja B mk	Alue C mk
emolehmät	486	350
emakot	1 182	634
broileriemot	45,80	30,60
kalkkuna-, hanhi- ja ankkamot	60,20	45,00
tarhatut fasaani- ja sorsaemot	52,60	45,00
vuohet maidontuotantoon	1 275	821

Emolehmille maksetaan tukea vain tuottajalle vahvistettua kiintiötä vastaavasta määrästä.

Munivaa kanaa kohti maksetaan vuodelta 1998 tukea enintään seuraavasti:

Alue	mk
Ulkosaaristo, alueet A ja B	27
Ahvenanmaa, lukuun ottamatta ulkosaaristoa	26
Alueet A ja B, lukuun ottamatta Ahvenanmaata ja ulkosaaristoa	23
Ulkosaaristo, alue C	18
Alue C, lukuun ottamatta ulkosaaristoa	14

Tukea maksetaan kuitenkin enintään 20000 kanasta tuen saajaa kohti.

Kananpoikien osalta tukea maksetaan tuottajan 1.1.-30.6.1998 myymien tai omaan tuotantoon otettujen, Suomessa kasvatettujen eläinten perusteella yksi markka kananpojalta.

Emakkojen määrän perusteella tukea maksetaan enintään 153 miljoonaa markkaa ja munivien kanojen määrän perusteella enintään 77 miljoonaa markkaa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettavat tuen määrät ylittävät edellä olevat enimmäismäärät, maa- ja metsätalousministeriö päättää tuen alentamisesta.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tukeen oikeuttavien eläinten määrittelystä, tuen perusteena olevan eläinmäärän laskennasta sekä eläintiheyden ja rehualan vaikutuksesta tuen suuruuteen.

Eläintä kohti maksettavaa tukea ei makseta, jos maksettava määrä tuen saajaa kohti on alle 500 markkaa.

13 §

Eläinyksikköä kohti maksettavat tuet

Eläinyksikköä kohti maksettavia tukia maksetaan tuottajan hallinnassa laskentapäivinä olleiden kotieläinten lukumäärien perusteella. Laskenta-ajankohdista päättää maa- ja metsätalousministeriö. Eläinyksiköt määritellään liitteessä 2. Jos eläinten lukumäärä laskenta-ajankohtana on tilapäisesti alentunut tulipalon, eläintaudin tai muun vastaavan tuottajasta riippumattoman syyn takia, voidaan tukea laskettaessa käyttää maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määrittämin perustein laskenta-ajankohtana vakiintunutta eläinmäärää, edellyttäen, että tuotanto on jatkuvaa. Tukea maksetaan enintään seuraavasti (mk/eläinyksikkö):

Naudat ja uuhet

Alueiden A ja B saaristo 1 377

Lypsylehmät

Ikaalinen, Jämijärvi,
Kankaanpää ja Pomarkku 324
Hartola ja Mäntyharju 243

Lihanaudat

Ikaalinen, Jämijärvi, Kankaanpää ja Pomarkku 267

Hartola, Juupajoki, Jämsä, Kiikoinen,
Kuhmalahti, Kuhmoinen, Kullaa,
Lavia, Längelmäki, Mouhijärvi,
Mäntyharju, Noormarkku,
Pori, Suodenniemi 81

Uuhet
kaikki edellä luetellut kunnat 527

Hevoset
koko maa 1 800

Ahvenanmaa, ulkosaaristoa
lukuun ottamatta

siat	168
sonnit 11-14 kk	922
hiehot 12 kk ja yli	922
sonnit väh. 15 kk	1 608
sonnit, väh. 15 kk, liharodut ja risteytykset	1 966
lampaat	203

Muu
A- ja B-
alue

Muu
C-alue

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tukeen oikeuttavien eläinten määrittelystä, tuen perusteena olevan eläinmäärän laskennasta sekä eläintiheyden ja rehualan vaikutuksesta tuen suuruuteen.

Emolehmille ja uuhille maksetaan tukea vain tuottajalle vahvistettua tilakohtaista kiintiötä vastaavasta määrästä. Hevosten osalta tukea voidaan maksaa enintään 20 eläinyksiköstä tuen saajaa kohti. Tukea ei kuitenkaan makseta, jos hevosista kertyy vähemmän kuin yksi eläinyksikkö.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitettujen tuen alueellisista jakoperusteista.

Eläinyksikköä kohti maksettavaa tukea ei makseta, jos maksettava määrä tuen saajaa kohti on alle 500 markkaa. Tällöin markkamäärään ei lasketa mukaan hevosista maksettavaa tukea.

14 §

Teurastetuista eläimistä maksettavat tuet

Teurastetuista eläimistä maksetaan tukea teurastettua eläintä tai eläinmäärää kohden enintään seuraavasti:

siat	164	104
sonnit 11-14 kk	830	388
hiehot 12 kk ja yli	830	388
sonnit väh. 15 kk	1 447	793
sonnit, väh. 15 kk, liharodut ja risteytykset	1 768	970
lehmät	112	-
lampaat	183	107

2) muut eläimet (koko maa)

Alueet A ja B

Alue C

broilerit (100 eläintä)	169	125
tarhatut fasaanit (100 eläintä)	144	102
tarhatut sorsat (100 eläintä)	144	102
viiriäiset (100 eläintä)	16	16
kalkkunat (10 eläintä)	98	67
ankat (10 eläintä)	35	25
hanhet (10 eläintä)	65	46

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että eläimen teuraspaino on vähintään maa- ja metsätalousministeriön määräämä vähimmäispaino. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tukeen oikeuttavista eläimistä ja tuen alueellisista jakoperusteista.

1) siat, sonnit, hiehot, lehmät ja lampaat

Ulkosaaristo
Alueet A ja B

5 luku

Puutarhatuotteiden varastointituki

15 §

Varastointituen määrä

Tukea maksetaan alueilla A ja B tuen saajan 1.10.-31.12.1998 hallitseman kotimaisten

siat	175	124
sonnit 11-14 kk	1 402	700
hiehot 12 kk ja yli	1 402	700
sonnit väh. 15 kk	2 319	1 063
sonnit, väh. 15 kk, liharodut ja risteytykset	2 834	1 300
lampaat	282	169

avomaanvihannesten ja omenoiden varastointiin käytettävän varastointitilan perusteella siten, että perusteena on loka-joulukuussa käytössä olevan varastotilavuuden keskiarvo. Tukea maksetaan vuoden 1998 sadosta enintään seuraavasti:

	mk/m ³
Koneellisesti jäähdytetyt varastot	95
Muut varastot	63

Tuen maksaminen edellyttää, että tuen saaja on itse tuottanut varastoidut tuotteet, että tuotteet täyttävät kasvisten ja omenoiden vähimmäislaatuvaatimukset ja että avomaan puutarhatuotannon viljelyala on yhteensä vähintään 0,5 hehtaaria.

Niiden kasvien osalta, joiden markkinointi edellyttää kuulumista kasvinsuojelurekisteriin tai kasvisten laadunvalvontarekisteriin, tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuottaja kuuluu rekisteriin.

Tuen kokonaismäärä on enintään 12 miljoonaa markkaa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää edellä olevan enimmäismäärän, maa- ja metsätalousministeriö päättää tuen alentamisesta. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tukeen oikeuttavan käytössä olevan varastotilan määräysperusteista.

Varastointitukea ei makseta, jos sen määrä tuen saajaa kohti olisi alle 1 000 markkaa.

6 luku

Erityiset säännökset

16 §

Tukien alentaminen

Tässä päätöksessä tarkoitettua tukea voidaan alentaa, jos:

1) hakija on ilmoittanut hakemuksessa virheellisiä tai puutteellisia tietoja;

2) tuen saamiseksi jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta;

3) hakija ei ole pitänyt 12 ja 13 §:ssä tarkoitettujen tukien osalta asianmukaista kirjjanpitoa eikä eläinten määrissä tapahtuneista muutoksista ole muutoinkaan saatavissa luotettavaa selvitystä, tai

4) hakija ei ole pitänyt 15 §:ssä tarkoitettun

tuen osalta varastokirjanpitoa tai kyennyt antamaan selvitystä varastossa tapahtuneista muutoksista, taikka varastokirjanpidosta tai selvityksistä ei ole saatavissa luotettavaa kuvaa varastossa tapahtuneista muutoksista, tai

5) tukea koskeva hakemus on saapunut viranomaiselle myöhässä.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tuen alentamisesta.

17 §

Menettelysäännökset

Viljelyalaan perustuvia, eläinkohtaisia ja eläinyksikköä kohti maksettavia tukia haetaan kirjallisesti sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselta, jonka alueella maatilatalouskeskus sijaitsee. Puutarhatuotteiden varastointitukea ja kasvihuonetuotannon tukea haetaan asianomaiselta työvoima- ja elinkeinokeskukselta ja Ahvenanmaan maakunnassa lääninhallitukselta.

Tuotantotukia ja teurastetuista eläimistä maksettavia tukia haetaan tuotteen ostajan välityksellä tai erillisen hakemuksen perusteella maa- ja metsätalousministeriöltä tai sen määräämältä maaseutuelinkeinoviranomaiselta.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tukien hakuajoista, hakujan jälkeen tapahtuvasta hakemusten täydentämisestä, hakemisessa noudatettavasta menettelystä sekä maidon tuotantotuen, eläinkohtaisena tukena maksettavan emakoiden tuen sekä teurastetuista eläimistä maksettavien tukien ennakoiden hakemisesta sekä ennakoiden määristä.

Ostajan välityksellä haetun tuen maksamisessa, takaisinperinnässä ja valvonnassa noudatetaan soveltuvien osin maaseutuelinkeinon tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annettua lakia (1336/1992).

18 §

Yksityiskohtaiset tukiperusteet

Edellä tämän päätöksen 9 §:n 2 momentissa, 11 §:ssä sekä 15 §:ssä tarkoitettu tuki ei voi ylittää sitä tulonmenetyksen määrää, joka saadaan vertaamalla vuoden 1998 toteutuneita myyntihintoja vuosien 1992 ja 1993 myyntihintojen keskiarvoon. Maa- ja metsätalousministeriö päättää yksityiskohtaisista tukiperusteista.

19 §

Komission päätösten huomioon ottaminen

Tukia maksettaessa on noudatettava komission 13 päivänä helmikuuta 1995 (95/33/EY), 26 päivänä heinäkuuta 1995 (95/330/EY), 28 päivänä marraskuuta 1995 (95/529/EY), 20 päivänä helmikuuta 1996 (96/188/EY) ja 30 päivänä heinäkuuta 1996 K(96) 2524 antamien päätösten tässä päätöksessä tarkoitettuja tukia koskevia määräyksiä. Maa- ja metsätalousministeriö tarkistaa tarvittaessa tukiperusteita kyseisten päätösten edellyttämällä tavalla.

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

20 §

Tarkemmat määräykset

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tukien valvon-
nassa noudatettavasta menettelystä, tukiperusteiden seurannassa tarvittavasta kirjanpidosta sekä muusta tämän päätöksen täytäntöönpanosta.

21 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Maatalousneuvos Heimo Hanhilahti

Liite 1

I ALUEJAOT

Alue A

Alastaro, Askola, Aura, Elimäki, Espoo, Helsinki, Järvenpää, Karinainen, Karjaa, Kau-
niainen, Kemiö, Kerava, Kii kala, Kirk-
konummi, Koski T1, Kouvola, Kuusjoki,
Lapinjärvi, Lieto, Liljendal, Lohja, Loimaa,
Loimaan kunta, Loviisa, Marttila, Masku,
Mellilä, Mietoinen, Muurla, Myrskylä, Nur-
mijärvi, Oripää lukuun ottamatta alueeseen
B kuuluvaa osaa, Paimio, Perniö, Pertteli,
Pohja, Pornainen, Pukkila, Pöytyä, Raisio,
Ruotsinpyhtää, Rusko, Salo, Sipoo, Siuntio,
Somero, Tarvasjoki, Tuusula, Vantaa, Vihti
ja Västanfjärd sekä saaristo-osia lukuun otta-
matta Dragsfjärd, Halikko, Inkoo, Kaarina,
Lemu, Naantali, Parainen, Pernaja, Piikkiö,
Porvoo, Sauvo, Särkisalo ja Turku.

Alue B*Ahvenanmaan maakunta*

Anjalankoski, Artjärvi, Asikkala, Askai-
nen, Eura, Eurajoki, Forssa, Hamina, Hanko,
Harjavalta, Hartola, Hattula, Hauho, Haus-
järvi, Heinola, Hollola, Houtskari, Huittinen,
Humppila, Hyvinkää, Hämeenkoski, Hä-
meenkyrö, Hämeenlinna, Iitti, Ikaalinen,
Imatra, Iniö, Jaala, Janakkala, Jokioinen,
Joutseno, Juupajoki, Jämijärvi, Jämsä, Kal-
vola, Kangasala, Kankaanpää, Karjalohja,
Karkkila, Kiikoinen, Kisko, Kiukainen, Ko-
disjoki, Kokemäki, Korppoo, Kotka, Kuh-
malahti, Kuhmoinen, Kullaa, Kustavi, Kuu-
sankoski, Kylmäkoski, Kärkölä, Köyliö,
Lahti, Laitila, Lammi, Lappeenranta, Lappi
T1, Lavia, Lemi, Lempäälä, Loppi, Luopi-
oinen, Luumäki, Luvia, Längelmäki, Meri-
masku, Miehikkälä, Mouhijärvi, Mynämäki,
Mäntsälä, Mäntyharju, Nakkila, Nastola,
Nauvo, Nokia, Noormarkku, Nousiainen,
Nummi-Pusula, Orimattila, Orivesi, Padasjo-
ki, Pirkkala, Pomarkku, Pori, Punkalaidun,
Pyhtää, Pyhäranta, Pälkäne, Rauma, Renko,
Riihimäki, Rymättylä, Sahalahti, Sammatti,
Suodenniemi, Suomensjärvi, Sysmä, Säkylä,
Taivassalo, Tammela, Tammisaari, Tampere,
Toijala, Tuulos, Ulvila, Urjala, Uusikaupun-
ki, Vahto, Valkeala, Valkeakoski, Vammala,
Vampula, Vehkalahti, Vehmaa, Velkua, Ve-
silähti, Viiala, Viljakkala, Virolahti, Ylämaa,

Yläne, Ylöjärvi, Ypäjä ja Äetsä sekä Ori-
pään kunnasta luonnonhaittakorvaukseen
oikeutettu osa, Dragsfjärdin, Halikon, In-
koon, Kaarinan, Lemun, Naantalin, Parais-
ten, Pernajan, Piikkiön, Porvoon, Sauvon,
Särkisalon ja Turun saaristo-osat

Alue C

Muut kuin edellä luetellut kunnat.

II SAARISTOALUEET

*Ulkosaaristo*Ahvenanmaan maakunta:

Brändö, Föglö, Kumlinge, Kökar, Sottunga
ja Vårdö sekä saaristo-osat seuraavista kun-
nista: Finström, Geta, Hammarland, Lem-
land ja Saltvik

Muu A- ja B-alue:

Houtskari, Iniö, Korppoo, Nauvo ja Vel-
kua sekä saaristo-osat seuraavista kunnista:
Askainen, Dragsfjärd, Halikko, Inkoo, Kaari-
na, Kotka, Kustavi, Lemu, Merimasku,
Naantali, Parainen, Pernaja, Piikkiö, Porvoo,
Pyhtää, Rymättylä, Sauvo, Särkisalo, Taivas-
salo, Tammisaari, Turku, Uusikaupunki,
Vehkalahti ja Vehmaa.

C-alue:

Saaristo-osat seuraavista kunnista: Maalah-
ti, Maksamaa, Mustasaari ja Oravainen

Alueiden A ja B saaristoAhvenanmaan maakunta:

Brändö, Föglö, Kumlinge, Kökar, Sottunga
ja Vårdö sekä saaristo-osat seuraavista kun-
nista: Finström, Geta, Hammarland, Lem-
land ja Saltvik

Muu A- ja B-alue:

Houtskari, Iniö, Korppoo, Nauvo ja Vel-
kua sekä saaristo-osat seuraavista ulko-
sisäsaaristokunnista: Anjalankoski, Askainen,
Dragsfjärd, Halikko, Hartola, Hauho, Inkoo,

Joutseno, Jämijärvi, Jämsä, Kaarina, Kangasala, Kotka, Kuhmoinen, Kustavi, Kuusankoski, Lemu, Längelmäki, Merimasku, Naantali, Padasjoki, Parainen, Pernaja, Piikkiö, Porvoo, Pyhtää, Pälkäne, Rymättylä, Sauvo, Sysmä, Särkisalo, Taivassalo, Tammissaari, Turku, Uusikaupunki, Valkeala, Vehkalahti ja Vehmaa

III AHVENANMAA, ULKOSAARISTOA
LUKUUN OTTAMATTA

Eckerö, Jomala, Lumparland, Mariehamn ja Sund sekä muut kuin ulkosaaristo-osat seuraavista kunnista Finström, Geta, Hammarland, Lemland ja Saltvik

KOTIELÄINYKSIKÖIDEN MUUNTOKERTOIMET

Lypsylehmät	1
Emolehmät	1
Muut naudat, 2 vuotta ja yli	1
Muut naudat, 6 kk - alle 2 vuotta	0,6
Uuhet, vuohet	0,15
Hevoset, yli 6 kk	
- siitostamma (mukaan lukien ponitammat)	1
- suomenhevonen	0,85
- 1-3-vuotiaat muut hevoset ja ponit	0,60

N:o 1145

Valtioneuvoston päätös**maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1998 maksettavasta pohjoisesta tuesta**

Annettu Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1997

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt 30 päivänä marraskuuta 1994 maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 3 § 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1343/1996:

1 luku

Yleiset määräykset

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 6 §:ssä tarkoitettuna pohjoisena tukena maksetaan maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1998 maidon pohjoista tuotantotukea, hehtaari-, kasvihuone- tuotannon sekä nuorten viljelijöiden tukea, kotieläintukia sekä puutarhatuotteiden, metsämarjojen ja -sienten varastointitukea siten kuin tässä päätöksessä määrätään. Tuet maksetaan näihin tarkoituksiin valtion talousarviossa osoitetun määrärahan puitteissa.

2 §

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

- 1) *puolisoilla* aviopuolisoita ja avioliitonomaisissa olosuhteissa eläviä, tuloverolain (1535/1992) 7 §:n 3 momentissa tarkoitettuja henkilöitä; sekä
- 2) *nuorella viljelijällä* tuottajaa, joka ei ole täyttänyt 40 vuotta ennen vuoden 1998 alkua.

3 §

Tuen saajat

Tukea voidaan maksaa:

- 1) yksityiselle viljelijälle;
 - 2) usealle viljelijälle yhteisesti; sekä
 - 3) sellaiselle luonnollisten henkilöiden muodostamalle avoimelle yhtiölle, kommandiittiyhtiölle, osuuskunnalle tai osakeyhtiölle, jonka pääasiallisena tarkoituksena on maa- tai puutarhatalouden harjoittaminen.
- Edellä 1 momentin 3 kohdassa sanotusta poiketen voidaan 8 §:ssä tarkoitettua tukea avomaan puutarhatuotannon osalta sekä 11 ja 14 §:ssä tarkoitettuja tukia maksaa myös sellaiselle yhteisölle, jonka osakkaina tai jäseninä on muita kuin luonnollisia henkilöitä, tai säätiölle.

Tukea voidaan maksaa myös maa- tai puutarhataloutta harjoittavalle maatalous- tai puutarhaoppilaitokselle tai tutkimuslaitokselle sekä keinosiemennystoimintaa harjoittavalle yhteisölle. Jos maa- ja metsätalousministeriö erityisistä syistä myöntää siihen luvan, tukea voidaan maksaa myös muulle yhteisölle. Maa- ja metsätalousministeriö voi myöntää luvan tuen maksamiseen vain tuotannolle, jota tuen hakija on harjoittanut ennen vuotta 1995. Luvan myöntämisen edellytyksenä on, että tuotantoon liittyvät ympäristökysymykset on järjestetty maa- ja metsätalousministeriön hyväksymällä tavalla.

4 §

Tuen saamisen edellytykset

Tukea voidaan maksaa tuen saajalle, joka asuu vakinaisesti Suomessa. Suomessa asuvaksi katsotaan myös yhteisö ja säätiö, jonka kotipaikka on Suomessa.

Peltoalaan perustuvien tukien ja eläinyksikköihin perustuvien tukien osalta tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuen saaja hallitsee maa- ja metsätalousministeriön erikseen määräämänä viimeisenä tukien hakupäivänä omistajana, vuokramiehenä taikka porotilalain (590/1969) mukaisen hallintasopimukseen, testamenttiin tai muuhun saantokirjaan perustuvan käyttöoikeuden nojalla maa- tai puutarhatalouden harjoittamiseen vuonna 1998 käytettävää peltoa. Kasvihuonetuotannon tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuen saaja edellä mainitulla tavalla hallitsee toukokuun 15 päivänä 1998 maa- tai puutarhatalouden harjoittamiseen vuonna 1998 käytettävää kasvihuonetta. Viljelyssä olevaa peltoa on oltava vähintään kolme hehtaaria. Viljelyssä olevaksi pelloksi katsotaan myös EU:n peltokasvien tukijärjestelmän mukaisesti kesannoitu pelto. Avoimaan puutarhatuotannon tukea voidaan kuitenkin maksaa, jos näiden kasvien osalta viljelyksessä oleva peltoala on vähintään puoli hehtaaria. Tukikelpoisen kasvulohkon vähimmäispinta-ala on yksi aari.

Tuen maksamisen edellytyksenä 3 §:n 1 momentissa tarkoitetuille tuen saajille on, että viljelijä on 31 päivänä joulukuuta 1997 alle 65-vuotias tai, että hänen puolisonsa on tuolloin alle 65-vuotias. Edellä 3 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa edellytyksenä on, ettei kukaan viljelijöistä, osakkaista, yhtiömiehistä tai jäsenistä ole täyttänyt 65 vuotta ennen vuoden 1998 alkua, tai että vähintään yksi heistä asuu tilalla tai sen hoidon kannalta sopivalla etäisyydellä siitä ja täyttää ikää koskevan edellytyksen.

Tuen maksamisen edellytyksenä 3 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuille tuen saajille on, että viljelijät, avoimen yhtiön yhtiömiehet, kommandiittiyhtiön vastuunalaiset yhtiömiehet tai osuuskunnan jäsenet itse työhön osallistuen harjoittavat maa- tai puutarhataloutta ja että osakeyhtiön osalta yli puolet sen äänivallasta on suoraan tai omistamiensa yhtiöiden kautta sellaisten henkilöiden omistuksessa, jotka itse työhön osallis-

tuen harjoittavat maa- tai puutarhataloutta. Nuorten viljelijöiden tukea voidaan näissä tapauksissa maksaa vain, jos kaikki viljelijät, yhtiömiehet, jäsenet tai osakkaat täyttävät 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettua ikää koskevan edellytyksen.

Jos tilalla on tapahtunut hakuvuoden aikana sukupolvenvaihdos tai muu koko tilan hallintaoikeuden muutos, maksetaan eläinyksikköä kohti maksettavat tuet tilalle maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määräämin perustein.

5 §

Aluejako

Tuet maksetaan alueittain eriytettyinä noudattaen liitteessä 1 olevaa aluejakoa. Maa- ja metsätalousministeriö määrittelee kuntien ne osat, jotka katsotaan saaristoksi.

2 luku

Maidon pohjoinen tuotantotuki

6 §

Maidon pohjoisen tuotantotuen määrä

Maidon pohjoista tuotantotukea maksetaan tuottajalta markkinointiin ostetusta tai kuluttajille suoraan myydyistä maidosta vuodelta 1998 enintään seuraavasti (mk/kg):

Alue	mk/kg
C1	0,32
C2	0,34
C2 pohjoinen ja saaristo	0,42
C3-P1	0,59
C3-P2	0,69
C3-P3, P4	0,84
C4-P4	1,11
C4 -P5	1,63

Huhtikuun 1 päivän ja seuraavan vuoden maaliskuun 31 päivän välisenä aikana, mainitut päivät mukaanlukien, tuotantotukea voidaan maksaa tuottajalle koko tuotetusta maitomäärästä, ei kuitenkaan siltä osin kuin maidosta on maksettu neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3950/92 tarkoitettua lisämaksua.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset maidon laatuvaatimuksesta ja siitä, milloin maito katsotaan ostetuksi markkinointiin, suoramyyntin yh-

teydessä maksettavasta tuesta sekä tuen muuttamisesta litraa kohti maksettavaksi tueksi.

3 luku

Viljelyalaan perustuvat pohjoiset tuet

7 §

Tuen perusteena oleva peltoala

Tuen perusteena on tuottajan hallinnassa maa- ja metsätalousministeriön erikseen määräämänä viimeisenä tukien hakupäivänä oleva peltoala, jota käytetään pelto- ja puutarhakasvien viljelyyn kasvukauden 1998 aikana. Tukea ei makseta sellaisen pellon osalta, jota koskee luopumiseläkelain (16/1974) 6 §:n 2 momentin 3 kohdassa tai maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain (1330/1992) 9 §:ssä taikka maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain (1293/1994) 12 §:ssä tarkoitettu sitoumus tai josta on voimassa maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain (1261/1989) tai vastaavan aikaisemman lainsäädännön mukainen sopimus peltokasvien viljelystä luopumisesta taikka jolta maksetaan omenapuiden raivauspalkkiota.

Tukea voidaan maksaa vain tuotantoalasta, jota viljellään vähintään paikkakunnalla tavanomaisen viljelytavan mukaisesti. Maa- ja metsätalousministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä hyväksyttävästä viljelytavasta.

Tämän päätöksen 8, 9 ja 10 §:ssä tarkoitettuja viljelyalaan perustuvia tukia voidaan maksaa viljelijälle, joka noudattaa ympäristönsuojelun ja maaseutu ympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2078/92 tarkoitettuja Suomessa noudatettavien ympäristöohjelmien mukaisia ympäristötuen perustuen ehtoja ja joka on antanut ympäristötuen perustukea koskevan sitoumuksen vuonna 1995, 1996, 1997 tai 1998 taikka joka antaa yksivuotisen sitoumuksen vastaavien ehtojen noudattamisesta vuonna 1998.

8 §

Pohjoinen hehtaarituki

Pohjoista hehtaaritukea maksetaan vuoden 1998 kasvukauden ajan jäljempänä tarkoitet-

tuun tuotantoon käytetystä pellostä enintään seuraavasti:

mk/ha

Alueet C1, C2 sekä C2 pohjoinen ja saaristo

vehnä	400
ruis	400
sokerijuurikas	990
tärkkelysperuna	550

EU:n peltokasvien tukeen oikeuttavat

kasvit lukuun ottamatta vehnää,	
ruista, rehuviljaa ja kesantoa	210
avomaavihannekset	1 110
omena	360

Alueet C3 ja C4

avomaavihannekset	1 110
-------------------	-------

Tuen maksaminen edellyttää, että edellä 1 momentissa tarkoitettujen kasvien viljelyala on yhteensä vähintään 3 hehtaaria tai, että avomaan puutarhatuotannon ala on yhteensä vähintään 0,5 hehtaaria. Niiden kasvien osalta, joiden markkinointi edellyttää kuulumista kasvinsuojelurekisteriin tai kasvien laadunvalvontarekisteriin, tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuottaja kuuluu rekisteriin.

Jos hyväksytyjen hakemusten perusteella laskettavan tuen määrä ylittää edellä olevan enimmäismarkkamäärän, maa- ja metsätalousministeriö päättää tuen alentamisesta.

9 §

Yleinen hehtaarituki

Yleistä hehtaaritukea maksetaan viljelyssä olevasta peltoalasta seuraavasti:

Alue	mk/ha
C2, C2 pohjoinen ja saaristo	160
C3	320
C4	630

Tuen maksaminen edellyttää, että viljelyssä oleva peltoala on vähintään 3 hehtaaria. Viljelyssä olevaksi pelloksi katsotaan myös EU:n tukijärjestelmän mukaisesti kesannoitu pelto.

10 §

Nuorten viljelijöiden pohjoinen tuki

Nuorille viljelijöille maksetaan tukea viljelyssä olevasta peltoalasta alueilla C1-C4 160 markkaa hehtaarilta. Tuen maksaminen

edellyttää, että viljelyssä oleva peltoala on vähintään 3 hehtaaria. Viljelyssä olevaksi katsotaan myös EU:n tukijärjestelmän mukaisesti kesannoitu pelto.

11 §

Kasvihuonetuotannon pohjoinen tuki

Kasvihuonetuotannon tukea maksetaan tomaatin, kurkun, salaatin, tillin, persiljan, leikkokukkien, leikkovihreän, ryhmäkasvien ja sisätiloihin tarkoitettujen ruukuissa viljeltyjen koristekasvien tuotantoalan sekä avomaakurkun, kiinankaalin ja paprikan tuotantoalan perusteella alueilla C1-C4 enintään seuraavasti:

	mk/m ²
Kasvihuoneet	
- viljelykausi 7 kk tai yli	22
- viljelykausi vähintään 2, mutta alle 7 kk	11

Avomaankurkun, kiinankaalin, paprikan ja rapealehtisen keräsalaatin tuotantoalalta tuki maksetaan vain alle 7 kuukauden tuotantokauden tukena. Alle 2 kuukauden tuotantokaudelta tuki maksetaan 8 §:n mukaisesti.

Koristekasvien osalta tukea maksetaan maa- ja metsätalousministeriön asettaman tuottajakohtaisen kiintiön puitteissa. Kasvihuonetuotannon tukea ei makseta ulos istutettaviksi tarkoitetuille koristepuiden ja -pensaiden, hedelmä- ja marjakasvien taimille eikä perennoille tai muulle taimituotannolle. Tukea ei makseta siltä osin kuin tuottajalle maksetaan kasvihuonetuotannon lopettamistukea.

Niiden kasvien osalta, joiden markkinointi edellyttää kuulumista kasvinsuojelurekisteriin tai kasvisten laadunvalvontarekisteriin, tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuottaja kuuluu rekisteriin.

Tuen maksaminen edellyttää, että kasvihuoneet ovat lämmitettyjä ja että niiden ala

on vähintään 300 neliometriä. Tukea voidaan maksaa vain tuotantoalasta, jota on viljelty vähintään paikkakunnalla tavanomaisen viljelytavan mukaisesti. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tukeen oikeuttavien kasvihuoneiden teknisistä edellytyksistä sekä tuen määräytymisajankohdista.

Tuen kokonaismäärä on vuonna 1998 enintään 41,5 miljoonaa markkaa. Jos hyväksyttävien hakemusten perusteella laskettava tuen määrä ylittää edellä olevan enimmäismarkkamäärän, maa- ja metsätalousministeriö päättää tuen alentamisesta.

Jos edellä tässä pykälässä tarkoitettu viljelykausi ei täyty kasvitaudin, tulipalon tai muun vastaavan viljelijästä riippumattoman syyn takia, voi tuen myöntävä viranomainen päättää, että tuki maksetaan hakijalle täysimääräisenä.

4 luku

Pohjoiset kotieläintuet

12 §

Eläinyksikköä kohti maksettavat tuet

Eläinyksikköä kohti maksettavia tukia maksetaan tuottajan hallinnassa laskentapäivinä olleiden kotieläinten lukumäärien perusteella. Laskenta-ajankohdista päättää maa- ja metsätalousministeriö. Eläinyksiköt määritellään liitteessä 2. Jos eläinten lukumäärä laskenta-ajankohtana on tilapäisesti alentunut tulipalon, eläintaudin tai muun vastaavan tuottajasta riippumattoman syyn takia, voidaan tukea laskettaessa käyttää maa- ja metsätalousministeriön tarkemmin määäämin perustein laskenta-ajankohtana vakiintunutta eläinmäärää, edellyttäen, että tuotanto on jatkuva.

Munivien kanojen osalta enintään neljän kuukauden munintatauko ei vähennä tukea.

Tukea maksetaan enintään seuraavasti (mk/eläinyksikkö):

Alueet	C1	C2	C2 pohjoinen ja saaristo	C3 P1, P2	C3 P3, P4	C4 P4	C4 P5
emolehmät	600	650	1 100	1 550	1 550	2 650	2 650
sonnit, 6 kk ja yli	1 550	1 600	2 050	2 500	2 500	3 600	3 600
uuhet, vuohet	1 550	1 600	2 050	4 000	4 600	5 700	7 300
siat	783	804	1 324	1 324	1 324	1 754	1 754
kanat	693	720	1 240	1 650	1 650	2 850	2 850
muu siipikarja	585	610	1 150	1 550	1 550	2 750	2 750

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tukeen oikeuttavien eläinten määrittelystä, tuen perusteena olevan eläinmäärän laskennasta, eläinyksiköiden muodostumisesta sekä eläintiheyden ja rehualan vaikutuksesta tuen suuruuteen.

Emolehmille ja uuhille maksetaan tukea vain tuottajalle vahvistettua tilakohtaista kiintiötä vastaavasta määrästä.

Kotieläintukea maksetaan alueilla C1, C2 ja C2 pohjoinen enintään 300 eläinyksiköstä, alueella C3 enintään 200 eläinyksiköstä ja alueella C4 enintään 100 eläinyksiköstä tuen saajaa kohti. Maa- ja metsätalousministeriö voi aikaisempi tuotanto huomioon ottaen ja muista erityisistä syistä myöntää luvan tuen maksamiseksi suuremmalle eläinyksikkömäärälle.

Maa- ja metsätalousministeriö voi erityisistä syistä myöntää luvan kotieläintuen maksamiselle, vaikka tuen saaja ei täytä 4 §:n 2 momentin mukaisia edellytyksiä.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitettua tuen alueellisista jakoperusteista.

Eläinyksikköä kohti maksettavaa tukea ei makseta, jos maksettava määrä tuen saajaa kohti on alle 500 markkaa.

13 §

Teurastetuista naudoista maksettavat tuet

Teurastetuista naudoista maksetaan tukea enintään seuraavasti (mk/teurastettu eläin):

Hiehot	
C1	1 080
C2	1 100
C2 pohjoinen ja saaristo	1 400
C3	1 650
C4	2 160

Sonnit	
C3-P1, P2	780
C3-P3, P4	1 080
C4-P4	1 080
C4-P5	1 980

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että eläimen teuraspaino on vähintään maa- ja metsätalousministeriön määräämä vähimmäispaino.

5 luku

Varastointituet

14 §

Puutarhatuotteiden varastointituki

Tukea maksetaan tuen saajan 1.10.-31.12.1998 hallitsemien kotimaisten avomaavihannesten ja omenoiden varastointiin käytettävän varastointitilan perusteella siten, että perusteena on loka-joulukuussa käytössä olevan varastotilavuuden keskiarvo. Tukea maksetaan vuoden 1998 sadosta enintään seuraavasti:

	mk/m ³
Koneellisesti jäädytetyt varastot	95
Muut varastot	63

Tuen maksaminen edellyttää, että tuen saaja on itse tuottanut varastoidut tuotteet, että tuotteet täyttävät kasvisten ja omenoiden vähimmäislaatuvaatimukset ja että avomaan puutarhatuotannon viljelyala on yhteensä vähintään 0,5 hehtaaria.

Niiden kasvien osalta, joiden markkinointi edellyttää kuulumista kasvinsuojelurekisteriin tai kasvisten laadunvalvontarekisteriin, tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuotaja kuuluu rekisteriin.

Tuen kokonaismäärä on enintään 6,4 miljoonaa markkaa. Jos hyväksyttävien hake-

musten perusteella laskettava tuen määrä ylittää edellä olevan enimmäismarkkamäärän, maa- ja metsätalousministeriö päättää tuen alentamisesta. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tukeen oikeuttavan käytössä olevan varastotilan määrityspäätöksiä.

Varastointitukea ei makseta, jos sen määrä tuen saajaa kohti olisi alle 1000 markkaa.

15 §

Metsämarjojen ja -sienten varastointituki

Tukea maksetaan metsämarjojen ja -sienten varastotilojen haltijoille vuosittain siten, että vuotuinen kokonaistuki on enintään miljoona markkaa. Tuen suuruus varastoitua kiloa kohti voi olla enintään 2,5 markkaa.

Tässä pykälässä tarkoitettuun tukeen ei sovelleta sitä, mitä edellä 3 ja 4 §:ssä on säädetty.

Maa- ja metsätalousministeriö päättää yksityiskohtaisista tukiperusteista.

6 luku

Erityiset säännökset

16 §

Tukien alentaminen

Tässä päätöksessä tarkoitettua tukea voidaan alentaa, jos:

1) hakija on ilmoittanut hakemuksessa virheellisiä tai puutteellisia tietoja;

2) tuen saamiseksi jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta;

3) hakija ei ole pitänyt 12 §:ssä tarkoitettujen tukien osalta asianmukaista kirjanpitoa eikä eläinten määrissä tapahtuneista muutoksista ole muutoinkaan saatavissa luotettavaa selvitystä, tai

4) hakija ei ole pitänyt 14 ja 15 §:issä tarkoitettujen tukien osalta varastokirjanpitoa tai kyennyt antamaan selvitystä varastossa tapahtuneista muutoksista, taikka varastokirjanpidosta tai selvityksistä ei ole saatavissa luotettavaa kuvaa varastossa tapahtuneista muutoksista, tai

5) tukea koskeva hakemus on saapunut viranomaiselle myöhässä.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tuen alentamisesta.

17 §

Menettelysäännökset

Viljelyalaan perustuvia, eläinkohtaisia ja eläinyksikköä kohti maksettavia tukia haetaan kirjallisesti sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselta, jonka alueella maatilatalouskeskus sijaitsee. Puutarhatuotteiden varastointitukea ja kasvihuonetuotannon tukea haetaan asianomaiselta työvoima- ja elinkeinokeskukselta ja Ahvenanmaan maakunnassa lääninhallitukselta.

Maidon tuotantotukea ja teurastetuista naudoista maksettavia tukia haetaan tuotteen ostajan välityksellä tai erillisen hakemuksen perusteella maa- ja metsätalousministeriöltä tai sen määräämältä maaseutuelinkeinoviranomaiselta.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tukien hakuajoista, hakujan jälkeen tapahtuvasta hakemuksen täydentämisestä, hakemisessa noudatettavasta menettelystä sekä maidon tuotantotuen, eläinyksikköä kohti maksettavien tukien sekä teurastetuista naudoista maksettavien tukien ennakkoiden hakemisesta sekä ennakkoiden määräistä.

Ostajan välityksellä haetun tuen maksamisessa, takaisinperinnässä, muutoksenhaussa ja valvonnassa noudatetaan soveltuvin osin maaseutuelinkeinon tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annettua lakia (1336/1992).

18 §

Yksityiskohtaiset tukiperusteet

Edellä tämän päätöksen 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu avomaavihannesten ja omenien tuki, 11 §:ssä sekä 14 §:ssä tarkoitettu tuki ei voi ylittää sitä tulonmenetyksen määrää, joka saadaan vertaamalla tuen vuoden 1998 toteutuneita hintoja vuosien 1992 ja 1993 myyntihintojen keskiarvoon. Maa- ja metsätalousministeriö päättää yksityiskohtaisista tukiperusteista.

19 §

Komission päätösten huomioon ottaminen

Tukia maksettaessa on noudatettava komission 4 päivänä toukokuuta 1995 (95/196/EY) ja 4 päivänä huhtikuuta 1997 K(97)940 antamien päätösten tässä päätöksessä tarkoitettuja tukia koskevia määräyksiä. Maa- ja metsätalousministeriö tarkistaa tarvittaessa tukiperusteita kyseisten päätösten edellyttämällä tavalla.

20 §

Tarkemmat määräykset

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tässä pää-

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

töksessä tarkoitettujen tukien valvonnassa noudatettavasta menettelystä, tukiperusteiden seurannassa tarvittavasta kirjanpidosta sekä muusta tämän päätöksen täytäntöönpanosta.

21 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Tällä päätöksellä kumotaan maa- ja puutarhatalouden harjoittajille maksettavasta pohjoisesta tuesta 23 päivänä maaliskuuta 1995 annettu valtioneuvoston päätös siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen. Nyt kumottuja säännöksiä on kuitenkin noudatettava vuosilta 1995-1997 maksettaviin tukiin liittyen.

Maatalousneuvos Heimo Hanhilahti

POHJOISEN TUEN ALUEJAKO

Alue C1

Alahärmä, Anttola, Enonkoski, Hankasalmi, Haukivuori, Heinävesi, Ilmajoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Joensuu, Joroinen, Jurva, Juva, Jyväskylä, Jyväskylän mlk, Jämsänkoski, Jäppilä, Kangaslampi, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kerimäki, Kesälahti, Kitee, Korpilahti, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kuopio, Kuorevesi, Kuortane, Kurikka, Laihia, Lapua, Laukaa, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Maaninka, Maksamaa, Mikkeli, Mikkelin mlk, Mustasaari, Muurame, Mänttä, Nurmo, Närpiö, Oravainen, Outokumpu, Parikkala, Pieksämäen mlk, Pieksämäki, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Rautjärvi, Ristiina, Ruokolahti, Ruovesi, Rääkkylä, Saari, Savitaipale, Savonlinna, Savonranta, Seinäjoki, Siilinjärvi, Sulkava, Suomeniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva, Tuusniemi, Uukuniemi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Varkaus, Vehmersalmi, Vilppula, Virtasalmi, Vähäkyrö, Vöyri, Ylihärmä ja Ylistaro.

Alue C2

Alajärvi, Alavieska, Alavus, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Halsua, Himanka, Hirvensalmi, Honkajoki, Iisalmi, Isojoki, Joutsa, Juankoski, Kaavi, Kalajoki, Kangasniemi, Kannonkoski, Kannus, Karijoki, Karstula, Karttula, Karvia, Kaustinen, Keitele, Kempele, Kestilä, Keuruu, Kihniö, Kinnula, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kokkola, Konnevesi, Kontiolahti, Korttesjärvi, Kruunupyy, Kuru, Kyyjärvi, Kälviä, Kärämäki, Lapinlahti, Lappajärvi, Lehtimäki, Leivonmäki, Lestijärvi, Liminka, Lohtaja, Luhanka, Lumijoki, Luoto, Merijärvi, Merikarvia, Muhos, Multia, Nilsiä, Nivala, Oulainen, Oulunsalo sen alueeseen C3 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Parkano, Pattijoki, Pedersören kunta, Perho, Pertunmaa, Peräseinäjoki, Petäjävesi, Pielavesi, Pietarsaari, Pihtipudas, Piippola, Polvijärvi, Pulkki, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Pyhäselkä, Pylkönmäki, Raahe, Rantsila, Rautalampi, Reisjärvi, Ruukki, Saarijärvi, Sievi, Siikainen, Siikajoki, Soini, Sonkajärvi, Sumiainen, Suolahti, Temmes, Tervo, Tohmajärvi, Toholampi, Toivakka, Tyrnävä, Töysä, Ullava, Uurainen, Varpaisjärvi, Vesanto, Veteli, Vieremä, Vihanti, Viitasaari, Vimpeli, Virrat, Värtsilä, Ylivieska, Ähtäri ja Äänekoski

Alue C2 Pohjoinen

Eno, Ilomantsi, Juuka, Kajaani, Kiihtelysvaara, Lieksa, Nurmes, Paltamo, Rautavaara, Ristijärvi, Sotkamo, Tuupovaara, Vaala, Valtimo ja Vuolijoki

Alue C3

P1

Haukipudas, Kiiminki, Oulu, Utajärvi, Yli-Kiiminki, Oulunsalon kunnasta ne osat, jotka ovat Ylikiimingin kunnan sisäpuolella

P2

Hailuoto, Hyrynsalmi, Ii, Kemi, Keminaa, Kuhmo, Kuivaniemi, Simo, Tervola, Tornio ja Yli-Ii

P3

Kemijärvi, Pello, Pudasjärvi, Puolanka, Ranua, Rovaniemen mlk, Rovaniemi, Suomussalmi, Taivalkoski ja Ylitornio

P4

Kuusamo ja Posio

Alue C4

P4

Kolari, Pelkosenniemi, Salla, Savukoski, Kittilä ja Sodankylä lukuun ottamatta P5:een kuuluvia osia

P5

Enontekiö, Inari, Muonio, Utsjoki, Kittilästä ja Sodankylästä maa- ja metsätalousministeriön hyväksymät osat

Saaristo

Saaristo-osat seuraavista alueiden C1 ja C2 kunnista:

C1-alue

Anttola, Enonkoski, Hankasalmi, Heinävesi, Joroinen, Kangaslampi, Kerimäki, Kesälahti, Korpilahti, Kuopio, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Maksamaa, Mikkelin mlk, Mustasaari, Oravainen, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Ristiina, Ruovesi, Rääkkylä, Savonlinna, Sulkava, Suomeniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva ja Vilppula

C2-alue

Hirvensalmi, Iisalmi, Joutsa, Juankoski, Kangasniemi, Kannonkoski, Karttula, Keuruu, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kontiolahti, Lapin-

lahti, Luhanka, Nilsia, Pertunmaa, Pielavesi, Polvijärvi, Rautalampi, Saarijärvi, Tervo, Vesanto, Vieremä, Virrat ja Äänekoski

KOTIELÄINYKSIKÖIDEN MUUNTOKERTOIMET

Emolehmät	1
Sonnit, 6 kk - alle 2 v	0,6
Sonnit, 2 v ja yli	1
Uuhet, vuohet	0,15
Emakot, karjut	0,7
Siat (ei porsaas)	0,23
Kanat, emokanat mukaanlukien	0,013
Broilerit	0,0053
Broiler-, hanhi-, ankk- ja kalkkunaemot	0,026
Sorsa- ja fasaaniemot, tarhatut	0,013

KOTIELÄINYKSIKÖIDEN MUODOSTAMINEN LIHAELÄIMIKSI KASVATETTUIJEN KALKKUNOIDEN, HANHIEN, ANKKOJEN SEKÄ TARHATTUIJEN SORSIEN JA FASAANIEN OSALTA

190 teurastettua kalkkunaa	1 eläinyksikkö
320 teurastettua hanhea	1 eläinyksikkö
550 teurastettua ankkaa	1 eläinyksikkö
1 375 teurastettua tarhattua sorsaa	1 eläinyksikkö
1 375 teurastettua tarhattua fasaania	1 eläinyksikkö

N:o 1146

Valtioneuvoston päätös

kasvinviljelyn kansallisesta tuesta vuodelta 1998

Annettu Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1997

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 30 päivänä marraskuuta 1994 annetun lain (1059/1994) 3 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 1343/1996:

1 §

Soveltamisala

Maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1059/1994) 7 §:n 1 momentissa tarkoitettuna kansallisena erityistukena maksetaan maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1998 pinta-alaperusteista kasvinviljelyn kansallista tukea siten kuin tässä päätöksessä määrätään. Tuet maksetaan näihin tarkoituksiin valtion talousarviossa osoitettujen määrärahojen rajoissa.

2 §

Puolisot

Tässä päätöksessä tarkoitetaan puolisoilla aviopuolisoita ja avioliitonomaisissa olosuhteissa eläviä, tuloverolain (1535/1992) 7 §:n 3 momentissa tarkoitettuja henkilöitä.

3 §

Tuen saajat

Tukea voidaan maksaa:

- 1) yksityiselle viljelijälle;
- 2) usealle viljelijälle yhteisesti; sekä
- 3) sellaiselle luonnollisten henkilöiden muodostamalle avoimelle yhtiölle, kommandiittiyhtiölle, osuuskunnalle tai osakeyhtiölle, jonka pääasiallisena tarkoituksena on maa- tai puutarhatalouden harjoittaminen.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa sanotusta poiketen voidaan 7 §:ssä tarkoitettua tukea maksaa avomaan puutarhatuotannon osalta myös sellaiselle yhteisölle, jonka osakkaina tai jäseninä on muita kuin luonnollisia henkilöitä, tai säätiölle.

Tukea voidaan maksaa myös maa- tai puutarhataloutta harjoittavalle maatalous- tai puutarhaoppilaitokselle tai tutkimuslaitokselle sekä keinosiemennystoimintaa harjoittavalle yhteisölle. Jos maa- ja metsätalousministeriö erityisistä syistä myöntää siihen luvan, tukea voidaan maksaa myös muulle yhteisölle. Maa- ja metsätalousministeriö voi myöntää luvan tuen maksamiseen vain tuotannolle, jota tuen hakija on harjoittanut ennen vuotta 1995. Luvan myöntämisen edellytyksenä on, että tuotantoon liittyvät ympäristökysymykset on järjestetty maa- ja metsätalousministeriön hyväksymällä tavalla.

4 §

Tuen saamisen edellytykset

Tukea voidaan maksaa tuen saajalle, joka asuu vakinaisesti Suomessa. Suomessa asuvaksi katsotaan myös yhteisö ja säätiö, jonka kotipaikka on Suomessa.

Tuen maksamisen edellytyksenä on, että tuen saaja hallitsee maa- ja metsätalousministeriön erikseen määrämänä viimeisenä tukien hakupäivänä omistajana, vuokramiehenä taikka porotilalain (590/1969) mukaiseen hallintasopimukseen, testamenttiin tai muuhun saantokirjaan perustuvan käyttöoikeuden nojalla maa- tai puutarhatalouden harjoittamiseen vuonna 1998 käytettävää peltoa. Viljelyssä olevaa peltoa on oltava vähintään 3 hehtaaria. Viljelyssä olevaksi peltoksi katsotaan myös EU:n peltokasvien tukijärjestelmän mukaisesti kesannoitu pelto. Avomaan puutarhatuotannon tukea voidaan kuitenkin maksaa, jos näiden kasvien viljelyala on vähintään 0,5 hehtaaria. Tukikelpoisen kasvulohkon vähimmäispinta-ala on yksi aari.

Tuen maksamisen edellytyksenä 3 §:n 1 momentissa tarkoitetuille tuen saajille on, että viljelijä on 31 päivänä joulukuuta 1997 alle 65-vuotias tai, että hänen puolisonsa on tuolloin alle 65-vuotias. Edellä 3 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa edellytyksenä on, ettei kukaan viljelijöistä, osakkaista, yhtiömiehistä tai jäsenistä ole täyttänyt 65 vuotta ennen vuoden 1998 alkua, tai että vähintään yksi heistä asuu tilalla tai sen hoidon kannalta sopivalla etäisyydellä siitä ja täyttää ikää koskevan edellytyksen.

Tuen maksamisen edellytyksenä 3 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuille tuen saajille on, että viljelijät, avoimen yhtiön yhtiömiehet, kommandiittiyhtiön vastuunalaiset yhtiömiehet tai osuuskunnan jäsenet itse työhön osallistuen harjoittavat maa- tai puutarhataloutta ja että osakeyhtiön osalta yli puolet sen äänivallasta on suoraan tai omistamiensa yhtiöiden kautta sellaisten henkilöiden omistuksessa, jotka itse työhön osallistuen harjoittavat maa- tai puutarhataloutta.

5 §

Tuen perusteena oleva peltoala

Tässä päätöksessä tarkoitettun tuen perusteena on tuottajan hallinnassa maa- ja metsätalousministeriön erikseen määräämänä viimeisenä tukien hakupäivänä oleva peltoala, jota käytetään pelto- ja puutarhakasvien viljelyyn kasvukauden 1998 aikana. Tukea ei makseta sellaisen pellon osalta, jota koskee luopumiseläkelain (16/1974) 6 §:n 2 momentin 3 kohdassa tai maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain (1330/1992) 9 §:ssä taikka maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain (1293/1994) 12 §:ssä tarkoitettu sitoumus tai josta on voimassa maataloustuotannon tasapainottamisesta annetun lain (1261/1989) tai vastaavan aikaisemman lainsäädännön mukainen sopimus peltokasvien viljelystä luopumisesta taikka jolta maksetaan omenapuiden raivauspalkkiota.

Tukea voidaan maksaa vain tuotantoalasta, jota viljellään vähintään paikkakunnalla tavanomaisen viljelytavan mukaisesti. Maa- ja metsätalousministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä hyväksyttävästä viljelytavasta.

6 §

Aluejako

Tuki maksetaan tämän päätöksen liitteenä 1 olevan aluejaon mukaisena. Maa- ja metsätalousministeriö määrittelee kuntien ne osat, jotka katsotaan saaristoksi.

7 §

Ympäristötuen ehdot

Tässä päätöksessä tarkoitettua tukea voidaan maksaa viljelijälle, joka noudattaa ympäristönsuojelun ja maaseutu ympäristön hoidon vaatimusten kanssa sopusointuisista maatalouden tuotantomenetelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2078/92 tarkoitettuja Suomessa noudatettavien ympäristöohjelmien mukaisia ympäristötuen perustuen ehtoja ja joka on antanut ympäristötuen perustukea koskevan sitoumuksen vuonna 1995, 1996, 1997 tai 1998 taikka joka antaa yksivuotisen sitoumuksen vastaavien ehtojen noudattamisesta vuonna 1998.

8 §

Tuen määrä

Tässä päätöksessä tarkoitettua tukea maksetaan vuoden 1998 kasvukauden ajan tuotantoon käytetystä pellosta seuraavasti (mk/ha):

Tuki- alue	Alueiden A ja B saaristo ja muu A-alue sekä Ahvenan- maa	Muu B-alue	Alue C1	Alueet C2 ja C2 pohj. ja saaristo
vehnä	420	340	-	-
ruis	900	800	400	400
mallasohra	200	120	-	-
rehuvilja	200	120	210	290
EU- peltokasvien tukeen oikeuttavat kasvit lukuun				

ottamatta em. kasveja ja kesantoa	200	120	-	-
tärbkelys-peruna	240	240	-	-
sokeri-juurikas	475	475	-	-
omenat	360	360	-	-

9 §

Menettelysäännökset

Tässä päätöksessä tarkoitettuja tukia haetaan kirjallisesti sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselta, jonka alueella maatalan talouskeskus sijaitsee.

10 §

Tukien alentaminen

Tässä päätöksessä tarkoitettua tukea voidaan alentaa, jos:

1) hakija on ilmoittanut hakemuksessa virheellisiä tai puutteellisia tietoja;

2) tuen saamiseksi jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta;

3) hakija ei ole täyttänyt 6 §:ssä tarkoitettuja ehtoja; tai

4) tukea koskeva hakemus on saapunut viranomaiselle myöhässä.

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tuen alentamisperusteista.

11 §

Tarkemmat määräykset

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkempia määräyksiä tuen hakujasta, hakujan jälkeen tapahtuvasta hakemuksen täydentämisestä, hakemisessa noudatettavasta menettelystä, tuen valvonnassa noudatettavasta menettelystä, edellä 7 §:ssä tarkoitettuihin yksityiskohtaisista tukiperusteista sekä muusta tämän päätöksen täytäntöönpanosta.

12 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1998.

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Maatalousneuvos Heimo Hanhilahti

ALUEJAKO

Alueiden A ja B saaristo, Ahvenanmaan saaristoa lukuun ottamatta

Houtskari, Iniö, Korppoo, Nauvo ja Velkua sekä saaristo-osat seuraavista ulko- ja sisäsaaristokunnista: Anjalankoski, Askainen, Dragsfjärd, Halikko, Hartola, Hauho, Inkoo, Joutseno, Jämijärvi, Jämsä, Kaarina, Kangasala, Kotka, Kuhmoinen, Kustavi, Kuusankoski, Lemu, Längelmäki, Merimasku, Naantali, Padasjoki, Parainen, Pernaja, Piikkiö, Porvoo, Pyhtää, Pälkäne, Rymättylä, Sauvo, Sysmä, Särkisalo, Taivassalo, Tammisaari, Turku, Uusikaupunki, Valkeala, Vehkalahti ja Vehmaa.

Ahvenanmaan maakunta**Muu A-alue**

Alastaro, Askola, Aura, Elimäki, Espoo, Helsinki, Järvenpää, Karinainen, Karjaa, Kauniainen, Kemiö, Kerava, Kiikala, Kirkkonummi, Koski T1, Kouvola, Kuusjoki, Lapinjärvi, Lieto, Liljendal, Lohja, Loimaa, Loimaan kunta, Loviisa, Marttila, Masku, Mellilä, Mietoinen, Muurla, Myrskylä, Nurmijärvi, Oripää lukuun ottamatta alueeseen B kuuluvaa osaa, Paimio, Perniö, Pertteli, Pohja, Pornainen, Pukkila, Pöytyä, Raisio, Ruotsinpyhtää, Rusko, Salo, Sipoo, Siuntio, Somero, Tarvasjoki, Tuusula, Vantaa, Vihti ja Västanfjärd sekä saaristo-osia lukuun ottamatta Dragsfjärd, Halikko, Inkoo, Kaarina, Lemu, Naantali, Parainen, Pernaja, Piikkiö, Porvoo, Sauvo, Särkisalo ja Turku

Muu B-alue

Artjärvi, Asikkala, Eura, Eurajoki, Forssa, Hamina, Hanko, Harjavalta, Hattula, Hausjärvi, Heinola, Hollola, Huittinen, Humppila, Hyvinkää, Hämeenkoski, Hämeenkyrö, Hämeenlinna, Iitti, Ikaalinen, Imatra, Jaala, Janakkala, Jokioinen, Juupajoki, Kalvola, Kaanpää, Karjalohja, Karkkila, Kiikoinen, Kisko, Kiukainen, Kodisjoki, Kokemäki, Kuhmalahti, Kullaa, Kylmäkoski, Kärkölä, Köyliö, Lahti, Laitila, Lammi, Lappeenranta, Lappi T1, Lavia, Lemi, Lempäälä, Loppi, Luopioinen, Luumäki, Luvia, Miehikkälä, Mouhijärvi, Mynämäki, Mäntsälä, Mäntyharju, Nakkila, Nastola, Nokia, Noormarkku, Nousiainen, Nummi-Pusula, Orimattila, Orivesi, Pirkkala, Pomarkku, Pori, Punkalaidun, Pyhäranta, Rauma, Renko, Riihimäki, Saha-lahti, Sammatti, Suodenniemi, **Suomusjärvi**, Säskylä, Tammela, Tampere, Toijala, Tuulos, Ulvila, Urjala, Vahto, Valkeakoski, Vammala, Vampula, Vesilahti, Viiala, Viljakkala, Virolahti, Ylämaa, Yläne, Ylöjärvi, Ypäjä ja Äetsä sekä Oripään kunnasta luonnonhaitta-korvaukseen oikeutettu osa, Dragsfjärdin, Halikon, Inkoon, Kaarinan, Lemun, Naantalinn, Paraisten, Pernajan, Piikkiön, Porvoon, Sauvon, Särkisalon ja Turun saaristo-osat

Saaristo-osia lukuun ottamatta Anjalankoski, Askainen, Hartola, Hauho, Joutseno, Jämijärvi, Jämsä, Kangasala, Kotka, Kuhmoinen, Kustavi, Kuusankoski, Längelmäki, Merimasku, Padasjoki, Pyhtää, Pälkäne, Rymättylä, Sysmä, Taivassalo, Tammisaari, Uusikaupunki, Valkeala, Vehkalahti ja Vehmaa

Alue C1

Alahärmä, Anttola, Enonkoski, Hankasalmi, Haukivuori, Heinävesi, Ilmajoki, Isokyrö, Jalasjärvi, Joensuu, Joroinen, Jurva, Juva, Jyväskylä, Jyväskylän mlk, Jämsänkoski, Jäppilä, Kangaslampi, Kaskinen, Kauhajoki, Kauhava, Kerimäki, Kesälahti, Kitee, Korpilahti, Korsnäs, Kristiinankaupunki, Kuopio, Kuorevesi, Kuortane, Kurikka, Laihia, Lapua, Laukaa, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Maaninka, Maksamaa, Mikkeli, Mikkelin mlk, Mustasaari, Muurame, Mänttä, Nurmo, Närpiö, Oravainen, Outokumpu, Parikkala, Pieksämäen mlk, Pieksämäki, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Rautjärvi, Ristiina, Ruokolahti, Ruovesi, Rääkkylä, Saari, Savitaipale, Savonlinna, Savonranta, Seinäjoki, Siilinjärvi, Sulkava, Suomeniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva, Tuusniemi, Uukuniemi, Uusikaarlepyy, Vaasa, Varkaus, Vehmersalmi, Vilppula, Virtasalmi, Vähäkyrö, Vöyri, Ylihärmä ja Ylistaro.

Alue C2

Alajärvi, Alavieska, Alavus, Evijärvi, Haapajärvi, Haapavesi, Halsua, Himanka, Hirvensalmi, Honkajoki, Iisalmi, Isojoki, Joutsa, Juankoski, Kaavi, Kalajoki, Kangasniemi, Kannonkoski, Kannus, Karijoki, Karstula, Karttula, Karvia, Kaustinen, Keitele, Kempele, Kestilä, Keuruu, Kihniö, Kinnula, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kokkola, Konnevesi, Kontiolahti, Korttesjärvi, Kruunupyy, Kuru, Kyyjärvi, Kälviä, Käsämäki, Lapinlahti, Lappajärvi, Lehtimäki, Leivonmäki, Lestijärvi, Liminka, Lohtaja, Luhanka, Lumijoki, Luoto, Merijärvi, Merikarvia, Muhos, Multia, Nilsä, Nivala, Oulainen, Oulunsalo sen alueeseen C3 kuuluvia osia lukuun ottamatta, Parkano, Pattijoki, Pedersören kunta, Perho, Pertunmaa, Peräseinäjoki, Petäjävesi, Pielahti, Pietarsaari, Pihtipudas, Piippola, Polvijärvi, Pulkki, Pyhäjoki, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Pyhäselkä, Pyhäkonmäki, Raahe, Rantsila, Rautalampi, Reisjärvi, Ruukki, Saarijärvi, Sievi, Siikainen, Siikajoki, Soini, Sonkajärvi, Sumiainen, Suolahti, Temmes, Tervo, Tohmajärvi, Toholampi, Toivakka, Tyrnävä, Töysä, Ullava, Uurainen, Varpaisjärvi, Vesa, Veteli, Vieremä, Vihanti, Viitasaari, Vimpeli, Virrat, Värsilä, Ylivieska, Ähtäri ja Äänekoski

Alue C2 Pohjoinen

Eno, Ilomantsi, Juuka, Kajaani, Kiihtelysvaara, Lieksa, Nurmes, Paltamo, Rautavaara, Ristijärvi, Sotkamo, Tuupovaara, Vaala, Valtimo ja Vuolijoki

Alue C3*P1*

Haukipudas, Kiiminki, Oulu, Utajärvi, Yli-Kiiminki, Oulunsalon kunnasta ne osat, jotka ovat Ylikiimingin kunnan sisäpuolella

P2

Hailuoto, Hyrynsalmi, Ii, Kemi, Keminaa, Kuhmo, Kuivaniemi, Simo, Tervola, Tornio ja Yli-Ii

P3

Kemijärvi, Pello, Pudasjärvi, Puolanka, Ranua, Rovaniemen mlk, Rovaniemi, Suomussalmi, Taivalkoski ja Ylitornio

P4

Kuusamo ja Posio

Alue C4*P4*

Kolari, Pelkosenniemi, Salla, Savukoski, Kittilä ja Sodankylä lukuun ottamatta P5:een kuuluvia osia

P5

Enontekiö, Inari, Muonio, Utsjoki, Kittilästä ja Sodankylästä maa- ja metsätalousministeriön hyväksymät osat

Saaristo

Saaristo-osat seuraavista alueiden C1 ja C2 kunnista:

C1-alue

Anttola, Enonkoski, Hankasalmi, Heinävesi, Joroinen, Kangaslampi, Kerimäki, Kesälahti, Korpilahti, Kuopio, Leppävirta, Liperi, Maalahti, Maksamaa, Mikkelin mlk, Mustasaari, Oravainen, Punkaharju, Puumala, Rantasalmi, Ristiina, Ruovesi, Rääkkylä, Savonlinna, Sulkava, Suomeniemi, Suonenjoki, Taipalsaari, Teuva ja Vilppula

C2-alue

Hirvensalmi, Iisalmi, Joutsa, Juankoski, Kangasniemi, Kannonkoski, Karttula, Keuruu, Kiuruvesi, Kivijärvi, Kontiolahti, Lapin-

lahti, Luhanka, Nilsia, Pertunmaa, Pielavesi, Polvijärvi, Rautalampi, Saarijärvi, Tervo, Vesanto, Vieremä, Virrat ja Äänekoski

KOTIELÄINYKSIKÖIDEN MUODOSTAMINEN

Emolehmät		1
Sonnit, 6 kk - alle 2 v		0,6
Sonnit, 2 v ja yli		1
Uuhet, vuohet		0,15

N:o 1147

Valtioneuvoston päätös**eräiden maaseudun kehittämishankkeiden avustamisesta Euroopan aluekehitysrahaston tuella**

Annettu Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1997

Valtioneuvosto on maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä 22 joulukuuta 1994 annetun lain (1303/1994) nojalla:

1 §

Sovelletamisala

Tätä päätöstä sovelletaan työvoima- ja elinkeinokeskusten myöntäessä tukea maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetun lain (1303/1994), jäljempänä rakennepoliittikalaki, 26 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin, joiden rahoitukseen osallistuvat Euroopan aluekehitysrahasto sekä maa- ja metsätalousministeriö.

LEADER II -yhteisöaloiteohjelmaan sovelletaan kuitenkin valtioneuvoston päätöstä LEADER II -yhteisöaloiteohjelman toimeenpanosta (183/1997).

Tämän päätöksen nojalla ei voida myöntää tukea yritystoimintaan.

2 §

Määritelmiä

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

1) *ohjelmalla* rakennepoliittikalain 26 §:n 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettuja ohjelmia, joiden ohjelma-asiakirjat Euroopan yhteisöjen komissio on päätöksillään hyväksynyt;

2) *maakunnan yhteistyöryhmällä* rakennepoliittikalain 26 §:n 1 momentin 1—2 kohdassa tarkoitettuja tavoiteohjelmia hallinnoivaa toimielintä;

3) *hallintokomitealla* INTERREG-yhteisöaloiteohjelmaa hallinnoivaa toimielintä;

4) *kehittämishankkeella* määräaikaista, kirjallisen suunnitelman mukaisesti ohjelma-asiakirjan tavoitteita toteuttavaa toimintaa.

3 §

Tuen saajat

Tukea voidaan myöntää rakennepoliittikalain 27 §:n 1 momentissa tarkoitetuille tuen saajille.

4 §

Tuen myöntämisen edellytykset

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että:
1) kehittämishanke on yhteisön oikeuden, kansallisen lainsäädännön sekä asianomaisen ohjelman mukainen;

2) kehittämishanke kohdistuu ohjelmassa tarkoitettulle alueelle;

3) kehittämishanke on käsitelty asianomaisessa 2 §:n 2 tai 3 kohdassa tarkoitettussa toimielimessä ja tämä puoltaa hankkeen rahoittamista ohjelman puitteissa; ja

4) tuen hakijalla on kehittämishankkeen toteuttamiseksi riittävä ammattitaito, kokemus sekä taloudelliset ja toiminnalliset edellytykset.

5 §

Tuettava toiminta

Tukea voidaan myöntää 2 §:n 4 kohdassa tarkoitettuun kehittämishankkeeseen liittyvään suunnittelu-, selvitys- ja tutkimustyöhön, asiantuntija-avun hankkimiseen, investointeihin, tiedottamiseen sekä kehittämishankkeen toteuttamisen kannalta välttämättömään hallintotoimintaan.

Tukea ei myönnetä hakijan varsinaisiin toimintamenoihin eikä maan hankintaan. Tukea ei myöskään myönnetä ennen 8 §:ssä tarkoitetun hakemuksen jättämistä loppuun saatetulle kehittämishankkeelle.

6 §

Hyväksyttävät kustannukset

Hyväksyttäviksi kustannuksiksi voidaan katsoa 5 §:n 1 momentin mukaisesta toiminnasta tuen saajalle seuraavista tarkoituksista syntyneet kohtuulliset kustannukset:

- 1) palkkaus, palkkiot ja matkat;
- 2) aineiden, tarvikkeiden, energian ja palvelujen hankinta;
- 3) koneiden ja laitteiden hankinta, korjaus ja vuokraus sekä tilavuokrat;
- 4) rakennusten rakentaminen, laajentaminen ja peruskorjaus; sekä
- 5) vapaaehtoistyö.

Hyväksyttäviksi voidaan kuitenkin katsoa vain sellaiset 1 momentissa tarkoitettut kustannukset, jotka ovat aiheutuneet tuen saajalle aikaisintaan sinä päivänä, kun Suomi on toimittanut asianomaisen ohjelman Euroopan yhteisöjen komissiolle.

7 §

Tuen määrät

Tuen enimmäismäärien tulee olla asianomaisen ohjelman mukaiset. Tuen määrän on muutoinkin oltava Euroopan yhteisön asetuksissa säädetyissä tai komission päätöksissä säädetyissä tai määrätyissä rajoissa.

8 §

Tuen hakeminen ja myöntäminen

Tukea on haettava kirjallisesti. Tuen myöntää asianomainen työvoima- ja elinkeinokeskus. Hakemus on jätettävä sille työvoima- ja elinkeinokeskukselle, jonka alueella hanke on tarkoitus toteuttaa.

Tuki myönnetään avustuksena. Avustuspäätöksessä on mainittava ainakin hyväksyttävät kustannukset, myönnettävän avustuksen kokonaismäärä, avustuksen osuus kehittämishankkeen kokonaisrahoituksesta, määraika hankkeen toteuttamiselle, muut ehdot avustuksen maksamiselle, käytölle ja takaisinperinnälle samoin kuin kirjanpitoon,

seurantaan, raportointiin liittyvät velvollisuudet sekä määräykset takaisinmaksettavasta avustuksesta perittävästä korosta ja viivästykskorosta.

9 §

Kirjanpitovelvollisuus

Tuen saajan tulee pitää tämän päätöksen mukaisesta tuettavasta toiminnastaan erillistä kirjanpitoa kirjanpitolain (655/1973) mukaisesti. Erillistä kirjanpitovelvollisuutta ei kuitenkaan ole, jos tuettavan toiminnan rahoituksen tilinpito esitetään tuen saajan kirjanpidossa omilla tileillään siten, että sen valvominen on vaikeudetta mahdollista.

Kirjanpidosta tulee käydä ilmi sekä kansallisen että Euroopan yhteisön rahoitusosuiden käyttö.

Tuen saajan on säilytettävä kaikki tuettavan toiminnan toteuttamiseen liittyvät tositteet siten, että niiden tarkastaminen on vaikeudetta mahdollista. Kirjanpito ja siihen liittyvä aineisto on säilytettävä vähintään viisi vuotta ohjelmakauden päättymisestä.

10 §

Maksaminen

Avustuksen maksamista on haettava kirjallisesti työvoima- ja elinkeinokeskukselta. Avustus maksetaan toteutuneiden hyväksytyjen kustannusten perusteella enintään kolmessa erässä. Avustus voidaan kuitenkin maksaa 3 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettuihin investointeihin enintään neljässä erässä.

Viimeinen avustuserä maksetaan, kun tuettava toiminta on saatettu loppuun ja kun tuen saaja on toimittanut tuen myöntäjälle riittävän selvityksen varojen käytöstä sekä asianmukaisen loppuselvityksen.

Tuen saajan on haettava avustuksen maksamista viimeistään kahden kuukauden kuluessa kehittämishankkeen toteuttamiselle asetetun määräajan päättymisestä.

11 §

Seuranta

Tuen saajan tulee toimittaa työvoima- ja elinkeinokeskukselle selvitys tuettavan toimintansa edistymisestä. Selvitys on toimi-

tettava kaksi kertaa vuodessa, viimeistään maaliskuun 31 päivänä ja syyskuun 30 päivänä. Ensimmäinen selvitys on toimitettava noudattaen sitä määräpäivää, joka ensiksi seuraa kuuden kuukauden kuluttua avustuspäätöksestä.

12 §

Tuen takaisin periminen, lakkauttaminen ja keskeyttäminen

Sen lisäksi, mitä rakennepolitiikkalain 41 §:ssä säädetään, työvoima- ja elinkeinokeskus voi määrätä myöntämänsä avustuksen kokonaan tai osittain lakkautettavaksi tai takaisin valtiolle maksettavaksi, jos

1) tuen saaja kieltäytyy antamasta tuen käyttöön liittyviä tietoja tai tili- ja muita asiakirjoja Euroopan yhteisön, asianomaisen ministeriön tai sen alaisen viranomaisen määräämille tarkastajille tai kieltäytyy avustamasta heitä tarpeellisessa määrin rakennepolitiikkalain 34 ja 35 §:n mukaisten tarkastusten ja valvonnan suorittamisessa; tai

2) laiminlyö 9 ja 11 §:ssä säädetty velvollisuutensa.

13 §

Vakuusvelvollisuus

Työvoima- ja elinkeinokeskus voi vaatia muulta tuen saajalta kuin julkisoikeudelliselta yhteisöltä hyväksyttävän vakuuden siltä varalta, että avustus on perittävä takaisin.

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

14 §

Koronmaksuvelvollisuudet

Takaisin perittävälle avustukselle on maksettava vuotuista korkoa maksupäivästä lukien korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan lisättynä kolmella prosenttiyksiköllä. Jollei palautettavaa määrää makseta asetettuna eräpäivänä, sille on suoritettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

15 §

Muutoksenhaku

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen päätökseen saa hakea valittamalla muuutosta maa-seutuelinkeinojen valituslautakunnalta siten, kuin rakennepolitiikkalain 48 §:n 2 momentissa säädetään.

16 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 22 päivänä joulukuuta 1997.

Ennen tämän päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämisiin toimenpiteisiin.

Vesihallintoneuvos *Kai Kaatra*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1144—1147, 4 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1997